

блюдава, но ни оставя да се учимъ отъ страданията си. Раждаме се, умираме, идватъ страдания, епидемии, ставатъ катастрофи, плачемъ, молимъ се, Той все ни гледа и казва: „Тѣзи дѣца плачатъ, но не слушатъ“. Всичко това ще се продължава до тогава, докато въ насъ се зароди едно дълбоко желание да изпълнимъ волята Божия не по външни заповѣди, а по дълбоко вътрѣшно разбиране. Това е великото въ живота! Това значи да посрещнемъ Исуса, това значи да посрещнемъ Божествения Духъ и да Го възприемемъ вътрѣ въ себе си!

И тъй, Божествениятъ Духъ слиза! Нѣкои искатъ да Го видятъ съ крилѣ. Не, когато Божествениятъ Духъ ви дойде на гости, вие ще почувствувате единъ вътрѣшенъ миръ, една вътрѣшна умствена стабилностъ каквато никога не сте чувствували; при това ще се зародятъ въ васъ нови мисли, нови желания. Въ който день стъпи Божествениятъ Духъ въ къщата ви, сиромашията, всички несподби ще си взематъ торбичкитѣ и една слѣдъ друга ще си отиватъ и ще ви казватъ: сбогомъ, сбогомъ! Този Духъ ги изпраща една слѣдъ друга и имъ казва: „Вие свършихте вече своята работа, сега азъ започвамъ моята“. Всички ще си отидатъ, а ти ще започнешъ да учишъ новото учение. Нѣкои казватъ: ние трѣбва да докажемъ, че сме добри и невинни хора. Ти не можешъ да докажешъ своята невинностъ Иосифъ можа ли да докаже своята невинностъ, когато жената на господаря му го обвини? Не, тя дори взе дрехата му и каза на мъжа си: „Този младиятъ еврейинъ се подигра съ мене“. Какво направиха съ него? —